

[Landbrugsministeren.]

ordførere har fremdraget, idet jeg gerne vil understrege, at en vidtgående strukturdebat eller diskussion om landbrugets fremtid og landbrugenens fremtidige størrelse vil man nok synes det er forkert at begynde på på nuværende tidspunkt. Jeg har intet som helst imod det; hvis man fra anden side udtaler ønsket om, at det skal ske, skal jeg gerne i anden omgang vende tilbage til det, ellers vil jeg kun udtale mig om visse enkeltheder.

Jeg vil gerne bekræfte det ærede medlem hr. Teicherts udtalelse om, at der i år ikke er jord nok til dem, der søger jord. Vi har vel ansøgninger til ca. 30 nye brug — 33, så vidt jeg ved — og vi har jord til en snes stykker, 18 eller 20, det ligger ikke helt klart; det afhænger bl. a. af, i hvor mange tilfælde det drejer sig om oprettelse af brug på de gammeldags vilkår, hvor man selv køber jorden, og hvor det er ganske naturligt, at man får lån dertil, når det er husmandsbrug, det drejer sig om. Med hensyn til gartnerier har vi jord til 18, og der er 22 ansøgere. Der er altså mellem de unge et stærkere behov, klart tilkendegivet i ansøgningerne, om nye brug eller nye gartnerier, et større behov, end vi kan imødekomme.

Til det ærede medlem hr. Niels Eriksen vil jeg gerne sige, at det lovforslag, vi her behandler, intet har med folkeafstemningen at gøre. Når det ærede medlem taler om, hvad man fik tilslutning til, vil jeg gerne stille ham det direkte spørgsmål til klar besvarelse: blev der noget som helst vedtaget ved folkeafstemningen? Mig bekendt blev det hele forkastet, desværre, og der var intet andet, som var til afstemning.

De love, som forudsætter disse udlån, er statshusmandsloven og så det lovforslag, som vi senere skal behandle, lovforslaget om udlån til arbejderboliger på landet, og så vidt jeg husker, har partiet venstre i hvert fald indtil for nylig stemt for og været velvilligt indstillet over for begge love. At partiet er under omvendelse og som så mange andre har valgt en brat omvendelse, skal jeg helt overlade til partiet venstre, for man kan jo ikke blande sig i partiets indre sindsstemninger eller have nogen som helst indflydelse på, hvor hurtigt de vil gå

fra de standpunkter, de har stået på i mange år.

Jeg vil dog gerne i anledning af de bemærkninger, det ærede medlem kom med om sammenlægningsloven, minde om, at det ikke er to år siden, det ærede medlem selv som medlem af landbokommissionen gik ind for det forlig, vi lavede i kommissionen om de sammenlægningsbestemmelser, vi har i dag. Hans parti stemte for dem her i tinget, det er vel kun godt halvandet år siden eller deromkring, og der blev efter tilskyndelse fra det ærede medlems parti indsat en revisionsbestemmelse, som bevirker, at loven skal revideres lidt hurtigere, end det ellers ville have været tilfældet. Må jeg spørge det ærede medlem: hvad er det, der bevirker, at han flygter fra det standpunkt, han havde for knap to år siden som medlem af landbokommissionen og for godt halvandet år siden som medlem af det høje ting? Der må jo være meget væsentlige grunde til, at det kan ske.

Spørgsmålet om decentralisering ved det ærede medlem jo bliver drøftet i landbokommissionen. Jeg har i hvert fald nogle gange hørt, at medlemmer af det høje ting har beskyldt regeringen for jaskeri, og det ville efter min bedømmelse være jaskeri, hvis vi ikke gav en rimelig tid til behandling af disse vigtige spørgsmål.

Må jeg i øvrigt i fortsættelse af det, jeg sagde om sammenlægning, fremhæve, at det ville være forkert, hvis vi på det nuværende spinkle grundlag gik til en yderligere mulighed for sammenlægning til større enheder uden forinden at undersøge, om der virkelig er en saglig baggrund. Jeg kan ikke se, den er der i dag; men om det ærede medlem har sådan en bevisførelse, så lad os drøfte problemet, for det giver sig selv, at den dag, der ikke er unge nok til at købe bestående ejendomme, må man simpelt hen sammenlægge ejendommene, hvad der er rigelig mulighed for i den lov, vi har, og som det ærede medlem altså selv har stemt for.

Så havde det ærede medlem den fornøjelse — den vil jeg nødig tage fra ham — at citere dels den højtærede økonomiminister, dels en af de tre vise mænd, direktør, cand. polit. Hoffmeyer. Jeg har læst den sidstnævnte kronik — jeg har også læst den første — men vil nu holde mig til den sidste.